

6. Пахотіна Т. Патріотичне виховання як предмет порівняльно-педагогічних досліджень. *Педагогічні науки: теорія, історія, інноваційні технології*. 2020. № 2(96). С. 285–292.

7. Пітин М., Балушка Л., Котов С., Король С. Питання олімпізму в теоретичній підготовці спортсменів різних спеціалізацій. *Історія фізичної культури і спорту народів Європи* : зб. тез доп. IV Міжнар. наук. конгр. іст. фіз. культ. (22–24 верес. 2021 р.). Луцьк, 2021. С. 41.

8. Тімкін Л., Новікова Н. Сучасні підходи до розуміння національно-патріотичного виховання молоді. *Національний авіаційний університет*. 2016. № 9. С. 1–6.

ПІДГОТОВКА МАЙБУТНІХ ВИХОВАТЕЛІВ ДО ВИКОРИСТАННЯ ЗДОРОВ'ЯЗБЕРЕЖУВАЛЬНИХ ТЕХНОЛОГІЙ В ЗДО

Марчук О. О.

*доктор педагогічних наук, доцент,
професор кафедри загальної педагогіки та дошкільної освіти
Міжнародного економіко-гуманітарного університету
імені академіка Степана Дем'янчука»
м. Рівне, Україна*

Виховання у підростаючого покоління дбайливого ставлення до власного здоров'я є стратегічним завданням закладів дошкільної та середньої освіти. Необхідність використання у роботі із дітьми здоров'язбережувальних технологій зазначено в сучасних документах про освіту. Зокрема, в Національній доктрині розвитку освіти написано, що «держава повинна забезпечувати стимулювання у молоді прагнення до здорового способу життя; розвиток дитячого та юнацького спорту, туризму» [8]. В Законі України «Про освіту» зазначено, що «держава створює умови для здобуття освіти особами з особливими освітніми потребами з урахуванням індивідуальних потреб, можливостей, здібностей та інтересів, а також забезпечує виявлення та усунення факторів, що перешкоджають реалізації прав і задоволенню потреб таких осіб у сфері освіти» [1]. Аналізуючи проблеми формування у дітей дошкільного віку варто акцентувати увагу на тому, що у «Базовому компоненті дошкільної освіти» одним із принципів дошкільної освіти визначено зміцнення фізичного, психічного та соціального здоров'я дитини [4].

До вивчення проблеми формування здорового способу життя зверталось багато науковців України, зокрема, М. Амосов, В. Берзін, І. Брехман, В. Войтенко, О. Дубогай, С. Громбах, Ю. Лисицин, В. Петленко, В. Оржеховська, Л. Татарникова.

Майбутні вихователі під час навчання в закладі освіти повинні опанувати методiku впровадження інноваційних здоров'язберезувальних технологій в ЗДО. Цьому сприяє впровадження навчальних курсів «Здоров'язберезувальні технології в ЗДО», «Використання дидактичних ігор для фізичного розвитку дитини», «Інноваційні методики виховання дітей дошкільного віку» та ін. Для прикладу проаналізуємо професійну підготовку студентів в ПВНЗ «Міжнародний економіко-гуманітарний університет імені академіка Степана Дем'янчука».

Здобувачі вищої освіти рівня вищої освіти – бакалавр спеціальності 012 «Дошкільна освіта», наприклад, опановують методiku виховання у дітей здорового способу життя під час вивчення дисципліни «Здоров'язберезувальні технології в дошкільній освіті». Завдання вивчення цього освітнього компонента полягають в тому, щоб ознайомити майбутніх вихователів з особливостями використання технологій здоров'язбереження на заняттях у ЗДО, охарактеризувати здоров'язберезувальну компетентність як основну складову змісту дошкільної освіти, дослідити використання здоров'язберігаючих технологій в історії світової та вітчизняної педагогіки, проаналізувати санітарний регламент для дошкільних навчальних закладів та дотримання санітарно-гігієнічних вимог під час організації освітнього процесу у ЗДО, визначити основні форми та види здоров'язберезувальних технологій на заняттях у дошкільному закладі, визначити специфіку використання досліджуваних технологій під час проведення занять з фізичної культури, мистецтва, охарактеризувати новітні методики, спрямовані на збереження здоров'я дитини, та шляхи співпраці вихователів в та батьків щодо покращення здоров'я дошкільників.

Під час лекційних, практичних занять та самостійної роботи та науково-дослідної роботи з навчальної дисципліни у студентів формується здатність до забезпечення безпеки діяльності власної та інших учасників освітнього процесу, розуміння особливостей життєдіяльності організму в різні періоди онтогенезу, формування у дітей раннього і дошкільного віку навичок безпечної поведінки і діяльності в побуті, природі та довкіллі, фізичного розвитку дітей раннього і дошкільного віку, корекції і зміцнення їхнього здоров'я засобами фізичних вправ і рухової активності, а також навичок здорового способу життя як основи культури здоров'я (валеологічної

культури) особистості, до індивідуального і диференційованого розвитку дітей раннього і дошкільного віку та дітей з особливими потребами відповідно до їхніх можливостей.

Вивчення навчальних дисциплін з майбутніми вихователями дозволяє навчити їх співпраці з родинами, комунікативній взаємодії з дітьми, а також будувати взаємини з дітьми на основі принципів гуманізму, демократизму, педагогічного оптимізму. Позитивним є формування вміння налагоджувати спільну роботу дошкільного навчального закладу та школи, батьків, громадськості щодо виховання здорового способу життя дитини.

Під час проведення практичних занять майбутні педагоги представляють власні креативні розробки на такі теми: «Незвичайні факти про людське тіло», «Про що мовчать мікроби?», «Будь здоровим, смілим, розумним і щирим», «Подорож в країну Здоров'я», роблять леп-буки на здоров'язберігаючу тематику, підбирають цікаві завдання для дітей дошкільного віку. Цікавим для майбутніх вихователів є завдання продовжити казки під назвами «Казка про нечисті руки», «Переможемо мікробів», «Пригоди Зубної щітки», «Веселі Овочі», «Пригоди друга Мила».

Позитивним є той факт, що під час практики здобувачі вищої освіти проводять батьківські збори про необхідність вироблення правильного розпорядку дня дитини, формування належного психологічного клімату в родині, необхідність загартовування тощо.

Вмінню впроваджувати здоров'язбережувальні технології сприяє виховна робота, що здійснюється в закладі вищої освіти, відтак майбутні вихователі повинні брати участь у виховних спортивних заходах, спортивних секціях, змаганнях, наукових семінарах.

Вихователь, який веде активний та здоровий спосіб життя, пропагує здобутки олімпізму, цікавиться досягненнями українських спортсменів, займається самоосвітою, має великий виховний вплив на дітей і може своїм прикладом навчити їх здоровому способу життя та вмінню досягати результатів олімпійського рівня.

Література:

1. Базовий компонент дошкільної освіти. URL: <https://www.pedrada.com.ua/article/2895-bkdo-2020-prokt-novogo-standartu-doshklno-osvti>.
2. Верік Ю. Курс на здоров'язбережувальні технології. *Дошкільне виховання*. 2015. № 2. С. 22–26.
3. Вільчковський Е. С., Курок О. І. Теорія і методика фізичного виховання дітей дошкільного віку : навч. посіб. Суми, 2008. 428 с.

4. Закон України «Про освіту». URL: <https://uk.wikipedia.org/wiki> (дата звернення – 13.09.2022 р).
5. Измалкова О., Колесник К. Формування здоров'язбережувальної поведінки у дитини. *Основи здоров'я*. 2012. № 10. С. 27–30.
6. Калуська Л. В. Бережемо здоров'я змалку. Х. : Ранок-НТ, 2007. 96 с.
7. Коган О. Формування здорового способу життя у старшокласників допоміжної школи / автореф. дис. ... канд. пед. наук : 13.00.03. К., 2006. 20 с.
8. Національна доктрина розвитку освіти. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/347/2002#Text> (дата звернення: 13.09.2022 р).

**ОЛІМПІЙСЬКИЙ ФОНД КУЛЬТУРИ ТА СПАДЩИНИ
ЯК СКЛАДОВА ДІЯЛЬНОСТІ МОК ЩОДО РОЗВИТКУ
КУЛЬТУРНО-ОСВІТНЬОЇ СКЛАДОВОЇ
СУЧАСНОГО ОЛІМПІЙСЬКОГО РУХУ**

Радченко Л. О.

*доктор наук з фізичного виховання,
професор кафедри історії та теорії олімпійського спорту
Національного університету фізичного виховання і спорту України
м. Київ, Україна*

Єрмолова В. М.

*кандидат наук з фізичного виховання,
професор кафедри історії та теорії олімпійського спорту Національного
університету фізичного виховання і спорту України
м. Київ, Україна*

Кріль І. М.

*кандидат наук з фізичного виховання,
старший викладач кафедри історії та теорії олімпійського спорту
Національного університету фізичного виховання і спорту України
м. Київ, Україна*

Центральну роль у допомозі МОК в питанні поширення ідей олімпізму, розвитку культурно-освітньої складової сучасного олімпійського руху відіграє олімпійський фонд культури та спадщини [2].

Метою його діяльності є підтримка реалізації та розробка широкомасштабних, у тому числі й інноваційних, програм; координація